SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 2 JUNI 1938

WIE LACHT NIET, DIE DEN AAP BEZIET?

HANSEPETERTJE KRIJGT EEN HOND

DOOR
CORRY ERKENS

EG, Hansepeter, ik heb een verrassing voor je," zei oom Piet.

Hansepeter keek oom aan. Die oom Piet had altijd van die gezellige dingen, daarom logeerde Hansepeter ook zo graag bij hem.

„Mag ik weten wat het is, oom?" vroeg hij.

„Ja, hoor," zei oom. „Je moet eens luisteren. Morgen moet ik de hele dag op reis, en dan moet je je dus zelf maar een beetje vermaken.

Maar voor morgenmiddag heb ik iets voor je, dat je vast wel leuk zult vinden. Ik heb met Bas, den schipper, afgesproken, dat jij een paar uurtjes met hem in de boot de rivier op gaat. Maar denk er om dat je gehoorzaam bent, hoor, en alles doet wat Bas zegt. Enfin, ik weet wel dat je dat zult doen, anders had ik het natuurlijk niet aan Bas gevraagd."

Hansepeter juichte! Dat had hij nu altijd zo graag gewild. En nu zou het werkelijk gebeuren! Hij ging met de boot de rivier op!

„Waar moet ik dan zijn, oom?" vroeg hij.

„Aan de derde steiger, daar ligt Bas altijd met zijn bootje. Anders moet je maar eens vragen; zo'n flinke kerel als jij kan Bas toch zeker wel vinden, hè?"

„Nou," zei Hansepeter, „en óf!"

De volgende middag liep Hansepeter vlug naar de rivier. Ha, in de verte zag hij al een klein bootje liggen. Dat zou zeker Bas wel zijn. De schipper stond in de boot, en was bezig met schrobben.

„Dag, mijnheer Bas," zei Hansepeter. „Oom heeft gezegd, dat ik met u mee mocht. En hier ben ik nu."

„Ha, Hansepeter, kom maar gauw, hoor. Dat is nog eens fijn, dat jij met mij mee gaat. Kom hier, ik zal je in de boot tillen." En „floep" daar ging Hansepeter in de sterke armen van Bas de boot in.

O, wat ging dat heen en weer! Hansepeter keek eerst wel een beetje bang, maar Bas stelde hem gauw gerust.

„We gaan zo, hoor, Hansepeter, want ginds komt een grote sleep aan, en daar moet ik bij zijn."

„Wat moet u daar dan doen, mijnheer Bas?" vroeg Hansepeter.

„Haha," lachte Bas, „zeg maar alleen Bas tegen mij hoor. Zo noemt iedereen mij. Ja, Hansepeter, wat ik daar moet doen? Wel, mijn kostje verdienen."

Hansepeter begreep er niet veel van.

„Hoe doet u dat dan, Bas? Wat doet u dan voor uw kostje?"

„Wel," zei Bas, „ik verkoop van allerlei aan de schippers, die hier voorbij varen. Melk, groenten, aardappelen, brood, en alles wat ze maar nodig hebben om te eten. Want als je op zo'n grote boot woont, hè, dan moet je toch ook eten. Nou, en die lange sleepboten kunnen niet overal aanleggen, om eten te kopen, en daarom breng ik hun dat in mijn bootje. Kom maar eens mee, dan zal ik je laten zien, wat ik allemaal heb."

Bas nam Hansepeter mee naar het achtereinde van het bootje, waar een echt klein winkeltje was. Hansepeter stond er verbaasd naar te kijken. Dat had hij nu toch nooit gedacht, dat je op een boot een winkeltje kon hebben.

„Kom," zei Bas. „We varen af."

„Tjokketjokketjok," zei de motor, en daar gingen ze de grote boot tegemoet.

Hansepeter zat maar stil naast Bas om te kijken hoe het kleine bootje naast de grote sleep draaide, en hoe Bas een grote zak met aardappelen en groenten aan een touw bond, dat de schipper van de sleep naar beneden had gelaten!

....met een hijgend en drijfnat hondje in zijn armen.

Wat leuk ging dat, zo verkopen midden op de rivier.

„Besjoer, parlevinker," riep de schipper op de sleep, toen hij het geld voor de koopwaren weer aan het touw naar beneden had gelaten.

„Besjoer," riep Bas en „besjoer," riep Hansepeter.

Toen ze weer van de sleep weg waren vroeg Hansepeter aan Bas:

„Wat zei de schipper tegen u, Bas? Parlevinker? Wat is dat?"

„Zo heet mijn beroep, Hansepeter. Ik ben parlevinker, dat is koopman op de rivier. Vind je dat niet leuk?"

En óf Hansepeter dat leuk vond! Van dat beroep had hij nog nooit gehoord.

Hansepeter zat er nog zo'n beetje over na te denken, toen Bas opeens tegen hem zei: „Hoor eens!" Bas legde zijn vinger tegen zijn mond, om stil te zijn. Hansepeter bewoog niet en luisterde.

Opeens hoorde hij een zacht gehuil.

„Wat is dat, Bas?" vroeg hij.

„Ik weet het ook niet precies, maar het lijkt wel een hond."

Ze keken met zijn beidjes de rivier over, om te zien waar het gehuil vandaan kwam.

„Kijk, kijk, daar is het," zei Bas. „Zie je, het is werkelijk een hond. Kijk, hij zwemt daar bij die krib, en nu kan hij niet meer tegen de stroom op. Ach, hij is helemaal uitgeput, we zullen hem gauw gaan helpen."

„Vlug, Bas," zei Hansepeter, „anders is het misschien te laat."

Bas stuurde de boot naar de krib. Ai, wat stond daar een sterke stroom. Bas moest zijn best doen, om het bootje in de goede richting te sturen.

„Het is tijd, dat we komen, Hansepeter, want hij kan zich niet meer boven water houden. Hier, gauw, houd jij de stuurstang vast. Zó, recht vooruit, en niet bewegen. Kan je dat? Flink stevig beetpakken!"

Bas keek toe of het wel goed ging, en toen hij zag hoe ernstig Hansepeter was, en hoe goed hij met zijn kleine knuistjes de stuurstang omklemde en keurig recht vooruit stuurde, bukte Bas opzij over de bootrand en haalde het angstige kleine hondje in de boot.

Bas nam weer gauw het stuur over en nu zag Hansepeter pas goed, wat voor een lieve hond het was. Maar hij hijgde heel erg en zijn hondelijfje bibberde helemaal.

„Laat hem maar stil liggen," zei Bas, „dan komt hij wel bij."

Ja, dat was eigenlijk wel het beste, maar toch zou Hansepetertje wel alles hebben willen doen, om de kleine hond te helpen.

Toen ze weer aan de steiger kwamen, zei Bas: „Jij moet hem maar mee naar huis nemen. Oom Piet zal wel weten wat er verder mee gedaan moet worden."

Nu, daar had Hansepeter wel oren naar, en zo kwam het dat Hansepeter thuiskwam met een hijgend en drijfnat hondje in zijn armen.

Oom Piet liet direct overal vragen van wien het hondje toch wel kon zijn. Er werd een advertentie in de krant gezet. Maar niemand kwam zich aanmelden. Het beestje was ook zo mager, dat het vast wel een zwervertje zou zijn.

„Mag ik hem dan houden, oom?" vroeg Hansepeter hoopvol.

„Ja," zei oom Piet, „nu hij van niemand is, mag je hem wel houden."

Hansepeter was overgelukkig. Nu had hij een eigen hond! Oom Piet schreef naar Hansepeter's huis, of hij de hond mee mocht brengen en tegelijk deed hij een goed woordje voor Hansepeter, zodat Hansepeter's vader terug schreef, dat het kleine beestje mee naar huis mocht komen. En toen Hansepeter in de trein naast oom Piet zat, om naar huis te gaan, toen zat er ook nog een klein hondje bij.

„Lieve Parlevinker," zei Hansepeter tegen de hond, en hij streek hem liefkozend over zijn kop.

En Parlevinker — zo had Hansepeter het kleine beestje genoemd — wel, die keek zijn baasje eens aan en hij blafte luid van blijdschap. Het was net of hij zeggen wilde:

„Parlevinker is maar wat blij met zijn baas!"

„Oom heeft gezegd, dat ik met u mee mocht. En hier ben ik nu."

SAN MIN

DE STAD ONDER ZEE

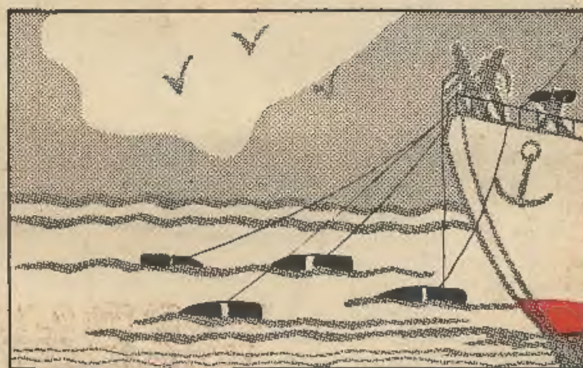
37. Wekenlang zwalkten ze op zee en zagen niets anders dan kleine bootjes, die tussen de eilandjes heen en weer trokken. Ze hadden het snikheet in hun witte sportpakje.

38. De professor had het erg druk. In het salon lagen grote kaarten uitgespreid op tafel en hij tikte er nijdig op met zijn potlood.

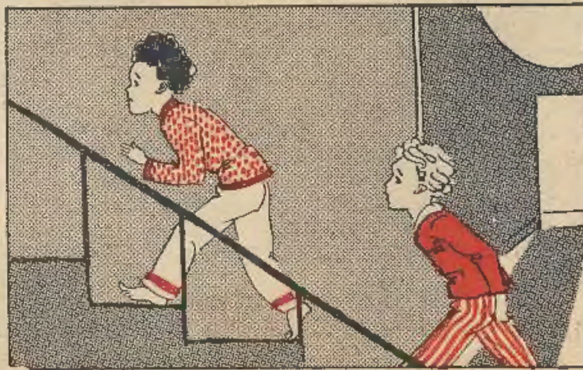
39. Eindelijk zei de professor: „Jongens, we laten het anker vallen, want volgens mijn berekening moeten we ons thans boven het grote tafelland bevinden."

40. Aan de achterzijde van het schip werden torpedovormige boeien te water gelaten. „Daaraan," zei de prof, „ligt ons schip zo vast als een muur. Want die dingen heb ik zelf uitgevonden."

41. Ben en Frans hoorden voortdurend heen en weer lopen boven hun hoofd. Kettingen rammelden en door de patrijspoort zagen ze de bewuste kogel een paar meter boven de oppervlakte van de zee hangen.

42. Ze liepen in hun pyama aan dek, omdat ze dachten dat de prof ging duiken. „Eerst flink uitslapen," lachte hij, „want morgen wordt het een drukke dag voor ons allemaal."

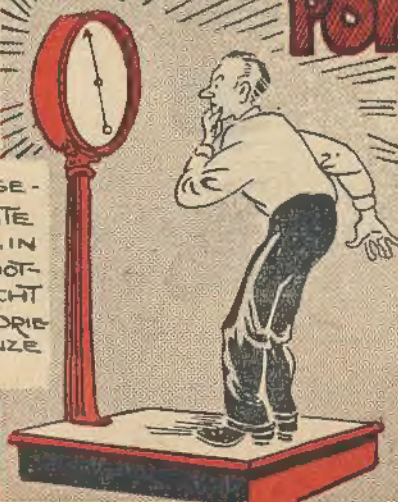
DE DUIKBOOT

IS NIET EEN UITVINDING VAN DE LAATSTE TIJD. HET EERSTE ONDERZEESE VAARTUIG, DAT IN DE PRAKTIJK WEL TE GEBRUIKEN WAS, IS OMSTREEKS 1624 IN ENGELAND GEBOUWD DOOR EEN HOLLANDER, CORNELIS DREBBEL GENAAMD. DEZE UITVINDER WERD TE ALKMAAR IN 1572 GEBOREN; HIJ STIERF IN 1634 TE LONDEN. ZIJN ONDERZEEBOOT WERD DOOR TWAALF ROEIERS VOORTBEWOGEN. DEZE DREBBEL HAD OOK EEN VLOEISTOF UITGEVONDEN, WAARDOOR DE BEDORVEN LUCHT IN ZIJN SCHIP GEZUIVERD KON WORDEN. DREBBEL HEEFT VERSCHILLENDE NAVOLGERS GEHAD; BEKEND IS O.A. HET ZOGENAAMDE „MALLE SCHIP" VAN 1653

EEN WOLKENKRABBER IN DE WINDSELEN

IN CHINA HOUDT MEN EEN NIEUWBOUW ZO LANG ACHTER RIETEN MATTEN VERBORGEN, TOT HEEL HET HUIS VAN BINNEN EN VAN BUITEN KLAAR EN AFGEWERKT IS. EEN WOLKENKRABBER TE SJANGHAI VÓÓR EN NÁ DE OFFICIËLE OPENING

VIERHONDERD POND!

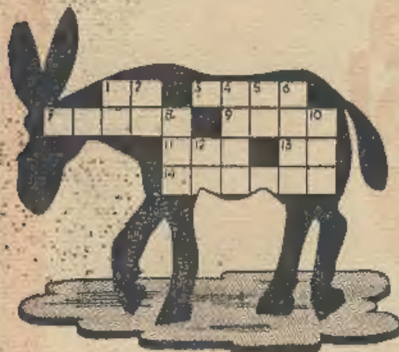
DE PLANEET JUPITER IS GEMAAKT UIT MINDER DICHTE STOF DAN ONZE AARDE. IN WEERWIL VAN ZIJN GROOTTE IS DE ZWAARTEKRACHT AAN ZIJN OPPERVLAKTE DRIEMAAL ZO KLEIN ALS OP ONZE WERELD. EEN MAN, DIE NAAR ONZE BEGRIPPEN HONDERD VIJFTIG POND WEEGT, ZOU OP JUPITER VIERHONDERD POND WEGEN.

BONT ALLERLEI

Geef mij ook wat?

Grote Fido heeft een been bemachtigd en kleine Fik wil ook wat hebben. Maar of dát zal gaan? Kijk maar eens hoe grimmig grote Fido kijkt, 't zal vast niet gemakkelijk zijn om hem het been afhandig te maken. Maken jullie de hokjes met een punt erin maar eens even zwart of rood, zoals jullie 't liefst zien.

Kruiswoordpuzzle

Van links naar rechts:

1. De spreker.
3. De meester sprak: „..... zo, Jacob !"
7. Ander woord voor: jongen.
9. Pilaar.
11. Slede.
13. Kipproduct.
14. Steunt een brug op.

Van boven naar beneden:

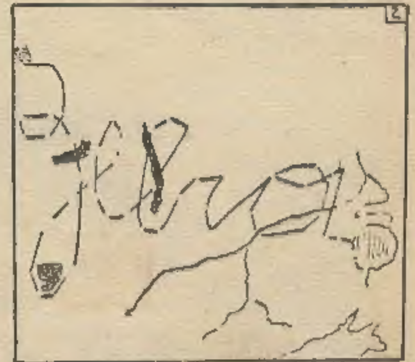
1. Ezelgebalk.
2. Kade.
4. Dier (Kijk goed naar de puzzle).
5. Rudolf. (Afkorting)
6. Klein, zwart insectje.
8. Een klein kindje eet voornamelijk nog ...
10. Bloem.
12. Op de speelplaats stond reeds een hele .. kinderen.

Raadseltjes

1. Waarom heeft een kok een muts ?
2. Welke man loopt op vier poten ?

Oplossingen vorig nummer

DE SPOORZOEKERS

DRIE-WOORDEN-REBUS 26

1. Leeuwerik (L-eeuw-er-(s)ik).
2. Sintel (S-in-t-el).
3. Doperwt (D-op-er-wt).

RAADSELTJES

1. Een rivier.
2. Hansworst.
3. De dag van gisteren.

Drie-woorden-rebus 27

Het eerste woord betekent een verbandmiddel of ook wel kaften.

Het tweede is een soort vehikel, dat met de voeten wordt voortbewogen.

Het derde is een landengte.

HOE VLIEGEN WE?

WANNEER je 'n vliegtuig met je ogen volgt in de lucht, zie je 't soms plotseling van koers veranderen of naar beneden komen om een ogenblik later weer de hoogte in te gaan. Hebben jullie er 'n idee van h o e dat gebeurt? Een aantal schetsjes zal jullie dat duidelijk maken. Let nu eens op. De bestuurder beweegt iets met zijn handen en iets met z'n voeten. Laten we 't gemakshalve een hand- en een voetknuppel noemen. A en B. Aan de vleugel van het vliegtuig zien jullie twee kleppen (a en b) en een diepte- of hoogtestuur C.

Fig. 1 De handknuppel B staat loodrecht. Hij houdt het hoogtestuur (C) vlak. Het vliegtuig stijgt noch daalt. Het vliegt gewoon rechtdoor.

Fig. 2 De piloot haalt B n a a r z i c h t o e, met het gevolg dat C omhoog gaat en het vliegtuig s t ij g t.

Fig. 3 De piloot duwt B v a n z i c h a f, met het gevolg dat C naar omlaag gaat en het vliegtuig d a a l t.

Fig. 4 Stand van B vlak, zoals in fig. 1. De vleugelkleppen (a en b) liggen op dit ogenblik vlak en het vliegtuig blijft derhalve ook volkomen vlak liggen.

Fig. 5 De piloot duwt B n a a r r e c h t s. De vleugelklep rechts gaat daardoor omhoog staan en die links valt omlaag, met het gevolg dat het vliegtuig n a a r r e c h t s overhelt.

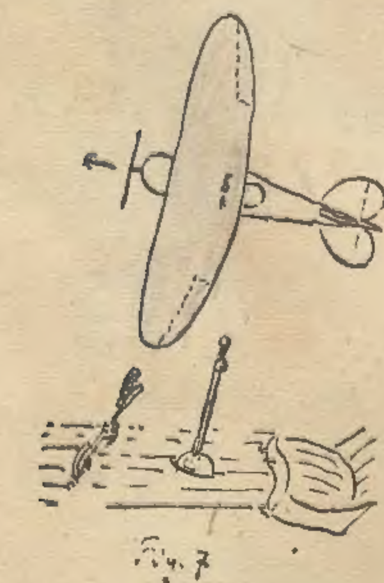
Fig. 6 De piloot duwt B n a a r l i n k s. De vleugelkleppen gaan nu precies andersom staan dan in fig. 5 en de machine helt over naar links.

Fig. 7 De voetknuppel A wordt noch naar rechts, noch naar links geduwd. De handknuppel B blijft ook vlak. Het hoogtestuur behoudt zijn horizontale stand en het vliegtuig gaat rechtdoor.

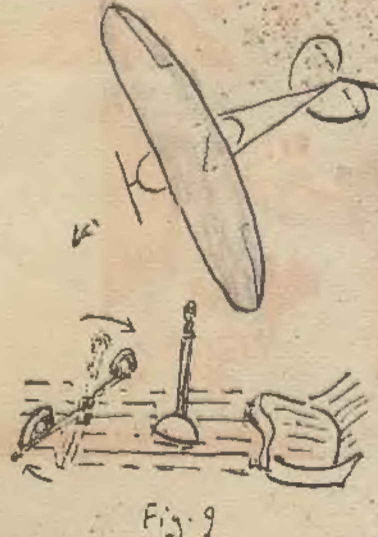
Fig. 8 De piloot trapt de voetknuppel A n a a r r e c h t s. Hierdoor trekt hij ook C naar rechts en het vliegtuig volgt dezelfde richting: dus naar rechts.

Fig. 9 Duwt de piloot de voetknuppel A naar links, dan komt ook C naar links en volgt het vliegtuig die richting: dus naar links.

Dit zijn de eenvoudigste bewegingen. Wanneer jullie in 't vervolg een vliegtuig die bewegingen ziet maken, weten jullie nu ook precies, wat de piloot in zijn stuurstoel aan 't doen is. Probeer dat eens goed te onthouden. Men kan nooit weten of 't niet eens van pas komt. Alles is mogelijk.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

DOET „KIPPIG"!

